

Norsvigt ur sven. 8. Insl
Kvinna: s saml. 8:de and
s. 94-97.
ACC. N:R M. 9102:1-4.

Landskap: Ismaland

Upptecknat av: A. J. Gustafsson
f. i Barkeryd 1858.

Härad: Trevo

Adress:

Socken: Vässjö, Barkeryd

Berättat av:

Uppteckningsår: omkr. 1880

Född år i

Fragment av kärleksvisor.

Avskrift ur "Fören.f.Smål.
Minnen"; s saml. 3:dje avd ACC. NR. M 9102:1
sid. 94-97.

Landskap: Inland Upptecknat av: A.J.Gustafson
Härad: Tveta f. i Barkeryd 1858
Socken: Nässjö Berättat av
Uppteckningsår: Omkr. 1880 Född år i

Uppteckningen rör Prof på folkdiktning.

I. Fragment af en kärleksvisa, enligt sägen för-
fattad af Sara Lena i Fröslanda af Nässjö socken i medlet av
1830-talet.

De blommor och de blader
De gör mitt hjerta glader,
När som jag går åt den rosendelund.
Kanhända att det någon förtryter,
Om jag får ega din sköna ungdom.

Kanhända det dig gläder,
Att mina tårar rinna
Uppifrån min ögon och ned uppå min kind.
Men ett som mitt hjerta mest gläder,
Att himmelen för penningar kan eldrig bli din.

Skriv endast på denna sida!

M. 9102:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

II. Fragment af en kärleksvisa upptecknad i Barkeryd.

Ack! mins, mins du, min vän,
När vi sutto, sjöng,
I den grönan äng??:,:
Jag dig frågade,
Du mig lofvade,
Du skulle bli min vän.::,:

Det är det allra svåraste
Se sin allra käraste
Med en ann gå bort??:,:
Ja, res, res, du min vän!
Jag dig ej sörjer,
Sök, lyckan följer dig!?:,:

Ty här finns flickor,
I stora knippor,
Skall jag förkunna dig??:,:
Ty här finns gossar
I stora massor,
Skall jag förkunna dig??:,:

M. 9102:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

III. Fragment af en kärleksvisa från Nässjö S:n.

Nu är den tystnad, den ljufliga sången,
Som jag hörde bland foglarnes röst.

Nu har jag saknat de ljufliga orden,
Som du talade mig och mitt hjerta till tröst.
Ja, ingen glädje för mitt hjerta,
Intet lyser för mitt öga,
Ty nu ser jag, att din kärlek är förbi.

Du har låtit din kärlek försvinna,
Liksom molnen försvinna på himmelen den blå.

Ja, du har låtit mitt hjerta få förnimma,
Att det var din fulla mening,
Att du ville mig försmå.
Se det är ett, som jag vill säga,
Om jag icke dig får ega,
Finnes ingen flicka (gosse), som mer behagar mig.

Men jag trodde, att ditt hjerta var ett kärlekens tempel,
Der ingen list och ingen falskhet uti bor,
Men du blef för mig ett varnande exempel,
Att det finnes ingen flicka (gosse), som en gosse (flicka)
kan tro.

M. 9102:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ty de med sin tunga hala
Mängen gosse (flicka) öfvertala,
Helst den gosse (flicka), som lättrogen är.

Ja, sök dig vänner, ja, endast bland de rika,
De ha penningar, som skyla mång tusende fel,
Ty se då finner du säkert din like,
Ty ibland fattiga gossar (flickor) du ej vill ha del;
Ty se jag är blefven alltför ringa
Och min fattigdom mig tvingar
Att aldrig mer tänka uppå dig.

Men om jag egde mång tusen på tusen,
Och de blänkte som silfver och guld,
Se, då vore jag vist aldrig förskjuten,
Då vore du en vän både trogen och huld.